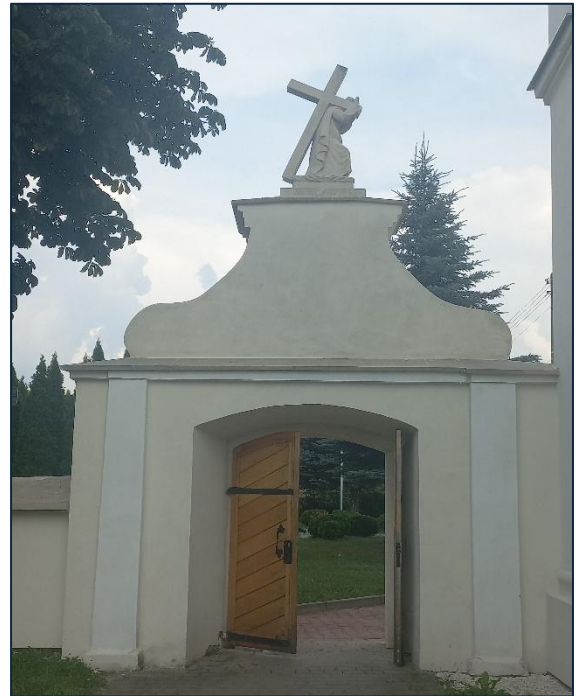

Parafia pod wezwaniem Wniebowzięcia NMP w Ćmielowie

Początki kościoła w Ćmielowie sięgają wieku XIV. Podawana jest data powstania parafii 1313 rok, pod tym samym wezwaniem, jak obecnie, Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny. Pierwotnie był zbudowany w stylu gotyckim.

Kościół Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny w Ćmielowie

Zabytkowa brama kościelna z rzeźbą przedstawiającą Chrystusa z krzyżem

Na przestrzeni wieków był kilkakrotnie przebudowywany. Najstarszą częścią świątyni jest nawa. W początkach XVI wieku przeszedł gruntowny remont za sprawą ówczesnego właściciela Ćmielowa Mikołaja Szydłowieckiego otrzymując renesansowy wystrój. Około połowy XVI stulecia kościół zniszczyli arianie, a sto lat później sprofanowali Szwedzi. W dniu dzisiejszym zachował się jednonawowy późnogotycki korpus i prezbiterium.

Trudno jednoznacznie określić obecny styl architektoniczny kościoła. Posiada sylwetkę późnogotycką z wystrojem z okresu baroku i rokoka, a także renesansu.

Wnętrze kościoła

Wnętrze kościoła pochodzi z okresu baroku i rokoka. Zamiast typowych sklepień świątynia posiada w nawie drewniany strop z połowy XVIII wieku, pokryty malowidłami obrazującymi tajemnice różańcowe, dwóch aniołów oraz winorośl. Wnętrze prezbiterium nakryte jest stropem kasetowym, polichromowanym z początku wieku XIX.

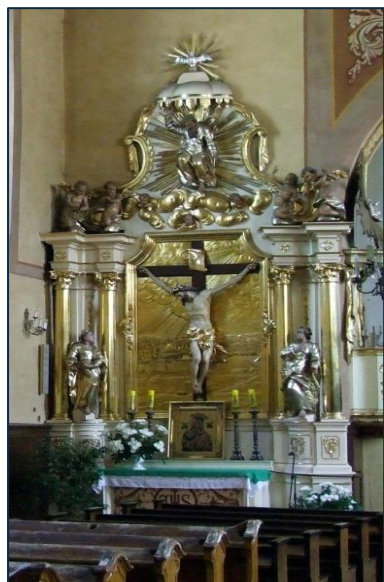
Prezbiterium – ołtarz główny

Ambona

Ołtarz główny, późnobarokowy około 1692 roku, a w nim obraz łaskami słynący Matki Bożej Pocieszenia z końca wieku XVII. Na zasłonie znajduje się drugi obraz przedstawiający św. Stanisława Kostkę. Po obu stronach ołtarza stoją rzeźby Jana Chrzciciela i Kazimierza, królewicza polskiego.

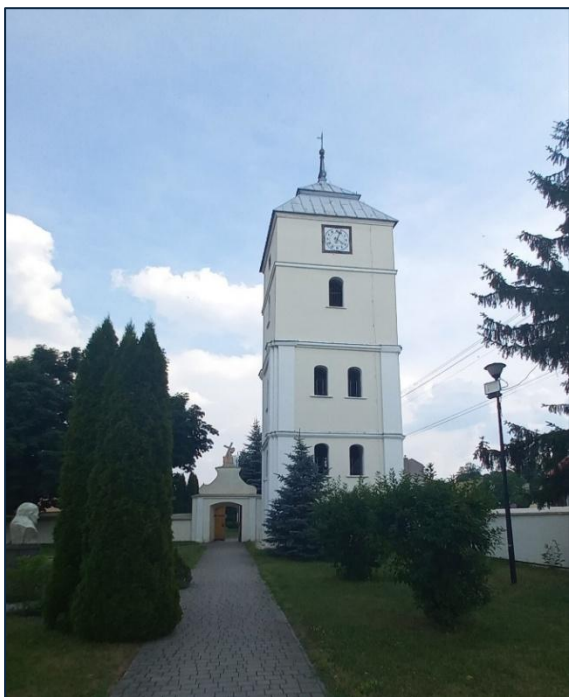
Na uwagę zasługuje ambona rokokowa i chrzcielnica kamienna barokowa z I połowy XVIII wieku.

Dwa ołtarze boczne poświęcone zostały w 1768 roku. W lewym ołtarzu Trójcy Świętej (albo Męki Pańskiej) Pan Jezus na krzyżu – rzeźba włoska, późnobarokowa z początku XVIII wieku na tle płaskorzeźby Jerozolimy, ufundowana przez ówczesnego proboszcza ks. Antonio Galanganiego. W prawym ołtarzu obraz Św. Anny Samotrzeć, a nad nim obraz Przemienienia Pańskiego. Trzeci ołtarz boczny (oparty o północną ścianę świątyni) Najświętszego Serce Pana Jezusa (albo św. Antoniego) z obrazem Serca Jezusowego, a także relikwiarzem.

Boczny ołtarz Męki Pańskiej

W skład zabytkowego kompleksu kościelnego wchodzi także otoczony murem plac kościelny będący w przeszłości cmentarzem. Na tym terenie znajduje się dzwonnica z połowy wieku XVIII wraz z trzema dzwonami oraz zegarem a także kostnica z 1770 roku. Zaskakującymi na uwagę są także kamienne pomniki oraz tablice epitafijne.

Barokowa dzwonnica z połowy XVIII

Efektowny żyrandol kryształowy

Kościół jest bardzo zadbane. W latach 1993–2002 położono nowe tynki, pomalowano elewację i wnętrze kościoła, a także dokonano gruntownej konserwacji wszystkich ołtarzy i organów. Rzuca się w oczy piękny żyrandol.

Opracowanie:

Tekst: **Alina Szczur**

Opracowanie graficzne i zdjęcia **Elżbieta Milewska**